

disse 6 Aar har Alberti siddet under Laas og Lukke. Ingen betvivler, at det har været 6 lange og trange Aar, for Forholdet er nu en Gang det, at samme Straf ikke bliver lige følelig for alle. For dem, der har boet paa Livets Solside, vil Straffen være langt mere følelig end for dem, der bor paa Livets Skyggeside. Medens de, som har levet under lyse og gode Kaar, føler Straffen som en trykkende Byrde, der ofte kan bøje dem dybt ned, vil de, der har gaaet for Lud og koldt Vand og været Samfundets Stifbørn, ofte betragte det som en Vederkvælgelse at komme under saadanne Forhold, at de faar nogenlunde ordentlig Forplejning (Munterhed). Naar de Herrer ler, skal jeg oplyse, at jeg selv har hørt Forbrydere udtale, at det var dog en Vederkvælgelse at komme indenfor Fængselets Mure, for der fik de til Livets Ophold, hvad de tidt manglede udenfor. Men skønt der er betydelig Forskel i de Lidelser, Straffen fører med sig, har det dog aldrig været min Tanke, at de, der havde levet under bedre Kaar, skulde have mildere Straf end de, der havde levet under mørke og daarlige Forhold. Skulde der her gøres Forskel, vilde jeg nærmest synes, at de, der har haft de gode Livsbetingelser, skulde straffes haardere end de andre, idet de, der har været Samfundets Stifbørn, ofte af forskellige ydre Aarsager er blevet tilskyndet til Forbrydelser, medens den, der har levet under bedre Kaar, ikke i sine Kaar har haft en saadan Tilskyndelse. Der var derfor slet ingen, som betvivlede, da Albertis Brøde blev oplyst og desværre ikke viste sig mindre end først antaget, at der vilde følge en haard Straf. Desuagtet hørte jeg udtale, da Straffen endelig var blevet udmaalt, at det var en meget haard Straf. Det skal jeg nu ikke dømme om, men mange mente den Gang, at Manden sikkert aldrig kom til at afsonse hele Straffen; der maatte komme en Tid, da han blev benaadet.

Hvornaar Tidspunktet herfor burde indtræde, er det umuligt for mig at have nogen Mening om, men jeg hører til dem, som skønner, at hvis der skal ske nogen Afkortning i den betydelige Straf, kunde Tidspunktet snart være forhaanden. Maa jeg indskyde, at jeg ser, at Justitsministeren er til Stede; det glæder mig. Jeg tror, at mange ikke blot nu venter, men allerede et helt Aar har ventet paa, at Benaadningsretten skulde blive gjort gældende overfor Alberti (*H. P. Hansen*

[*Randers Amts 1ste Valgkreds*]: Det er umuligt!). Et æret Medlem siger, at det er umuligt, og det kan godt være, at flere eller mange er af den Mening; jeg kan godt tænke mig, at ikke saa faa Sjællændere, af dem, som Alberti voldte store Tab, vil mene, at det er utidigt at tænke paa Benaadning af en saadan Forbryder. Jeg vover alligevel at tro, at de allerfleste Mennesker har Medfølelse med andre Mennesker, og jeg tror, at man vil komme til at lede længe for at finde nogen, der ønsker, at Albertis Straf skal være saa længe, at han skal bæres bort fra Anstalten i en Ligkiste. Jeg tror ikke, der er mange, der ønsker det, i alt Fald ikke i denne Sal. Jeg hører i alt Fald til dem, som er imod Dødsstraffen, ikke blot den, der udføres ved Øksehug, men ogsaa den, der fuldbyrdes ved, at den paagældende stilles under saadanne Forhold, at det efter kort Tids Forløb vil medføre Døden, og efter hvad der er blevet meddelt om enkelte Oplysninger siver jo ud —, skal Albertis Tilstand være en saadan, at han neppe udholder Fængselslivet ret længe. Det er ganske vist kun Rygter, men jeg tror ikke, det er løse Rygter. Skal Manden derfor ud af Fængselet, før Livslampen udslukkes, tror jeg ikke, der er lang Tid tilbage at benaade ham i.

Af disse Grunde har jeg villet spørge Justitsministeren, om han ikke mener, at Tidspunktet snart kunde være inde til at udvirke, at Alberti igen fik sin Frihed. Jeg betvivler, som sagt, ikke, at der er en Del her i Landet, som vil mene, at det er utidigt at tænke paa Benaadning nu, og at en Del, saaledes som det ærede Medlem, der afbrød mig, vil kritisere Ministeren derfor; men det er min Overbevisning, at det store Flertal i Danmark ser saaledes paa Sagen, at man, naar Ministeren udvirkede Benaadning for Alberti, vilde bringe ham om ikke offentlig saa stiltiende en Tak derfor.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen, den 17. Oktober, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Bevilling til Afholdelse af Udgifterne vedrørende den indkaldte Sikringsstyrke.